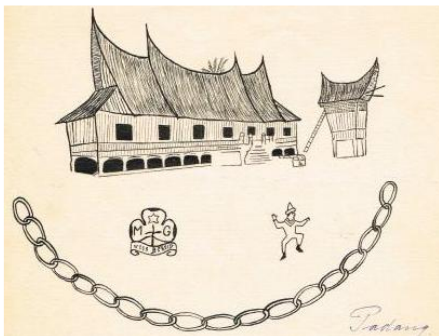

Hermina Johanna Jacoba Scheepers is geboren op 19 december 1896 in Hengelo. Ze was de dochter van Jacob Scheepers en Carolina Gesina Bremmer. Op 30 oktober 1919 is ze getrouwd met Jan Cornelis Snijders (geboren 13 mei 1895). Ze hebben een zoon en een dochter. Haar man was onderwijzer en na hun huwelijk vertrokken ze naar Nederlands-Indië. Ze woonden op verschillende plekken en kwamen in 1934 terecht in Padang.

Voor de oorlog was Hermina Oehoe (kabouterleidster) in Padang. Op 21 januari 1938 kwam de Trekkende Vlag aan in Padang. De vlag werd op 6 augustus 1937 door Lady Baden Powell op de Jamboree in Vogelenzang overhandigd aan de afdeling uit Vlissingen, die voorgesteld had om een padvindstersvlag door heel Nederland te laten trekken. Nadat de vlag 83 plaatsen in Nederland had aangedaan, ging ze naar West-Indië en kwam weer in Nederland terug waar ze aan Guido Els

van Eek uit Soerabaja werd meegegeven voor een tocht door Nederlands-Indië. Op zaterdag 10 september 1938 werd de vlag, vergezeld van een oorkonde in een keurige gebrandschilderde doos met padvindstersceremonie in Malang officieel aan de Hoofdcommissaresse van het Meisjes Gilde in Nederlands-Indië uitgereikt. De Trekkende Vlag is nadat heel Java werd doorgereisd, naar de buitenbezittingen vertrokken. Na Padang ging de vlag naar Kota Radja.

In Padang op Midden Sumatra lag het Missiecomplex, bestaande uit kerken, kloosters en scholen. Dit werd in juni 1942 ingericht als interneringskamp. Het complex werd omgeven door een 3 meter hoge schutting en prikkeldraad en de vrouwen en kinderen zaten geïnterneerd in de schoollokalen. Tijdens de oorlog wordt ze hier samen met haar dochter van 16 geïnterneerd.

De organisatie van een bijeenkomst op BP dag, 22 februari 1943, leidde tot de spontane start van Scouting met een kabouterkring van ongeveer 50, een welpenhorde van bijna 60, een padvindsterstroep van ongeveer 45 en een verkennerstroep van ongeveer 60 leden. De padvindsters kregen de naam KANON (Kan Alles Nakomen Ondanks Nippon) en de padvindsters Lappendas (Leert achter planken padvinderij en negeert deze akelige situatie). Aan de eisen en ceremonies van Scouting werd zoveel mogelijk vastgehouden, al waren aanpassingen noodzakelijk. Miep Mol is de stuwende kracht en doet na de oorlog verslag van de activiteiten. De padvindstersgroep werd verdeeld in 6 patrouilles en in oktober groeide het aantal leden uit tot 86 jongens. 24 mei werden de eerste nieuwelingen geïnstalleerd en iedere volgende week weer 12 jongens. Frater Sylvester nam steeds de Katholieke jongens de Katholieke belofte af en in oktober 1943 heeft hij 42 van deze plechtigheden achter de rug. De analen van de geschiedenis van het KANON melden nog de volgende bijzonderheden; Jaap Janzen, Hans Vermeulen, Wim Lejeune, Teddy Morpeij, Bertus Bouwens, Freddie de Water en Frans Bakker werden verkenner 2e klas en haalden insignes.

Alle bewoners van het Missiecomplex werden in oktober 1943 naar de gevangenis van Padang gebracht en van daar in december 1943 naar Kamp Bangkinang. Deze plaats lag 250 km van Padang in de binnenlanden. Er waren twee kampen, een mannen- en een vrouwenkamp, ongeveer 2 km van elkaar verwijderd, middenin rubberbossen. Het vrouwenkamp was ondergebracht in 5 barakken van bamboe en atap, die speciaal voor deze internering werden gebouwd, omheind met een houten schutting en prikkeldraad.

In Bangkinang werd door de Japanners niets voor ontspanning gedaan. Het houden van bijeenkomsten of avondjes met het lezen van boeken was verboden. De geïnterneerden hielden zich hier niet aan en wisten door zang, dans en toneel de stemming steeds op peil te houden. Op sportgebied was niet veel te beleven, slechts wat voet- en korfbal op een slecht en klein terrein was de enige lichamelijke ontspanning. De Scoutingactiviteiten gingen in Kamp Bangkinang zoveel mogelijk door. Scouting trachtte hiermee zo goed en zo kwaad als het ging het gemis aan ontspanning voor de jeugd te vergoeden. In het vrouwenkamp werden de kabouteractiviteiten geleid door mevrouw Hermina Sniijders, J.W. van der Laan, Hanna du Saar en mevrouw Walters. De welpenactiviteiten werden geleid door Josephina Aspeslagh en Elisabeth IJfs en voor korte tijd door Wilhelmina Judell. George Leidelmeijer en Bob Schuitemaker zijn hier welp. Ook twee Engelse jongens die uit Singapore kwamen, waren lid van de horde. Ze werden in het Engels geïnstalleerd. De verkennersactiviteiten werden geleid door Miep Mol, Loes Kriekhaus en mej. G. van der Pol. Hans van den Bos van één van de verkenners. Hij tekende op 14 maart 1944 een plattegrond van het kamp als onderdeel van de opdrachten voor het insigne "Kaartlezen" van Scouting. De padvindsteractiviteiten werden geleid door Johanna Sayers en Meta Knottenbelt, later overgenomen door Miep Mol en Molly Fabriek.

Het vrouwenkamp Bangkinang heeft bestaan tot 23 augustus 1945. Op dat moment waren er 2219 vrouwen en kinderen in het kamp aanwezig.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[PADANG \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[PADANG \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Bangkinang \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[PADANG \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Padang \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[PADANG \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Vrouwen-Kampen-Padang-en-Bangkinang.pdf \(myindoworld.com\)](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Sniijders | Nationaal Archief](#)

[Leidsch Dagblad | 10 april 1972 | pagina 6 - Historische Kranten, Erfgoed Leiden en Omstreken \(courant.nu\)](#)

[Geboorte Hermina Johanna Jacoba Scheepers in 1896 te Hengelo » Open Archieven](#)

[Geboorte Hermina Johanna Jacoba Scheepers op 19 december 1896 te Hengelo » Open Archieven](#)

Het hele verhaal van de trekkende vlag is te lezen bij het Scouting Museum in Baarn:

[Documentatie - Nationaal Scouting Museum](#)

[Oost-Indië: Stamkaarten Ambtenaren | Nationaal Archief](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.